

Az ítéltábla dr. Lugosi Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek** Soltészné dr. Nagy Katalin ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r alperesek** ellen **kölcsöntartozás megfizetése** iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2012. április 20. napján kelt 4.P.20.026/2010/24. számú ítéletével szemben az I-II.r. alperesek által 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 700.000.-(hétszázezer) forint másodfokú perköltséget,
az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 2.500.000.-(kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a "A" Zrt. és a felperesi jogelőd (továbbiakban felperes) között 2007. június 20-án vállalkozói bankszámla hitelkeret szerződés jött létre. E szerint a felperes 2007. június 20-tól 32.000.000,- Ft hitelkeret rendelkezésre tartását vállalta az egyenes adós "A" Zrt. részére 2008. június 19-ig. A 2007. június 20-án kelt készfizető kezességi szerződés szerint az alperesek visszavonhatatlanul egyetemleges készfizető kezességet vállaltak az egyenes adósnak a fenti kölcsönszerződés szerint a felperessel szemben fennálló mindenkori kölcsöntartozás és járulékai megfizetéséért.

A felperes módosított keresetében 32.000.000,-Ft és járulékai megfizetésére kérte az alpereseket - mint készfizető kezeseiket - egyetemlegesen kötelezni.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 4.P.20.026/2010/10. sorszámú közbenső ítéletével az I-II. r. alperes készfizető kezesi felelősségét megállapította a "A" Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. és a "B" Takarékszövetkezet között 2007. június 20. napján 26/2007/08. számon éven belüli folyószámla kölcsönszerződéshez kapcsolódóan 2008. június 19-én fennálló tartozásáért a későbbi esetleges hiteltörlesztések figyelembevételével. A fellebbezés

folytán eljár Győri Ítéltábla a 2011. november 22-én hozott Pf.V.20.497/2010/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú közbenső ítéletet helybenhagyta.

Azösszecszerűség tekintetében folytatódó elsőfokú eljárás során az alperesek arra hivatkoztak, hogy az I. r. alperes házastársa a Fővárosi Törvényszék előtt 20.P.20.425/2012. szám alatt pert indított egyebek mellett a perrel érintett szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, az I. r. alperes beszámítási képességének korlátozottságára hivatkozással. Erre figyelemmel a tárgyalás felfüggesztését kérték. Védekezésük szerint a felperes nem munkálta ki a hitelösszeg változását, nem igazolta az időközbeni törlesztéseket, a 2008. június 19-én fennálló tartozás összegét, azaz az alperesekkel szembeni követelésösszecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I-II. r. alperest, hogy készfizető kezességből eredő tartozás jogcímén egyetemlegesen, 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 31.518.441.-Ft tőketartozást és 2008. július 15-től 2008. október 27-ig számolt 1.301.781.-Ft lejárt kényszerhitel kamatot, továbbá 15 napon belül 31.518.440.-Ft tőketartozás után 2008. október 28-tól 2008. december 31-ig évi 25 % kényszerhitel kamatot, 2009. január 1-jéig a kifizetésig évi 30 % kényszerhitel kamatot. Kötelezte az I-II. r. alperest, hogy egyetemlegesen 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 837.000.-Ft lerótt illetéket és 1.100.000.-Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozata indokolásában kiemelte, hogy a felperes követelésénekösszecszerűsége képezte az eljárás tárgyát, figyelemmel a jogerős közbenső ítéletre. A felperes által csatolt folyószámla forgalmi adatok és a később csatolt bankszámla kivonatok útján igazolva látta a bíróság, hogy a főadósnak 2008. június 19-én 32 millió forintot meghaladó tőketartozása állt fenn. Megállapította, hogy a bankszámla kivonatok igazolják, hogy 2008. június 19. után a főadós folyószámlájára érkeztek befizetések, azonban az I-II. r. alperesek intézkedései miatt július 15-ig az alperesek javára figyelembe vehető folyószámla egyenleg csökkenés nem történt. Július 15-én a főadósnak 32.943.973.-Ft hiteltartozása volt, az alperesek kezési felelőssége 32 millió forint erejéig áll fenn. A 2008. július 15-ét követően a beérkezett befizetéseket az elsőfokú bíróság a Ptk.293. §-ának megfelelően elsősorban a kényszerhitel kamatára, a fennmaradt összeget pedig a tőkére számolta el. Ennek értelmében 2008. október 27-ig a 25 %-os kényszerhitel kamattartozás fennmaradó összege 1.301.781.-Ft volt, a fennmaradt tőketartozás pedig 31.518.441.-Ft. Ennek megfelelően marasztalta az alpereseket a fennmaradó tőke és kamatok megfizetésére.

Nem fogadta el az alpereseknek a tárgyalás felfüggesztésével kapcsolatosan kifejtett álláspontját, utalva arra, hogy a csatolt szakértői vélemény az I. r. alperes esetében csak korlátozott beszámítási képességet valószínűsített, a Ptk.17. §-a értelmében a cselekvőképeséget korlátozó belátási képesség gondnokság alá helyezés nélkül nem eredményezi a jognyilatkozat semmisségét. Utalt arra is, hogy a feleket terhelő kötelezettségről többször adott tájékoztatást a per során, az alperesek azonban a felperes által becsatolt okiratokkal szemben nem igazolták, hogy a felperes követeléseösszecszerűségében nem alapos.

Az alperesek fellebbezésükben az elsőfokú eljárásban előadott álláspontjukra utalással az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az alperesek fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az ítéletábra az elsőfokú bírósággal egyezően mindenekelőtt kiemeli, hogy a jogerős közbenső ítéletre figyelemmel a további peres eljárás tárgyát (így a másodfokú eljárását is) a felperesi kereseti követelés összecszerűségének elbírálása képezte. Ennek keretei között az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta és a beszerzett peradatok Pp.206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, arra alapított döntésével és indokaival - a tárgyalás felfüggesztésének indokolatlanságára és a követelés számszaki levezetésére is kiterjedően - az ítéletábra maradéktalanul egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a Pp.3. § (3) bekezdésének és a Pp.164. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával tájékoztatta a felperest, hogy őt terheli a bizonyítás a követelés összecszerűsége tekintetében (20. számú jegyzőkönyv). A felperes a bizonyítási kötelezettsége körében előterjesztette a szükséges okirati bizonyítékait (22. számú iratok), ezt követően az elsőfokú bíróság mind tartalmilag, mind formailag teljeskörű tájékoztatást adott az alpereseknek arról, hogy az ellenbizonyítás őket terheli. Az alperesek ezt követően vállalták, hogy az összecszerűség körében pontosan kimunkálják a hivatkozott kifogásaikat, szakértői bizonyítás iránti indítványt fognak előterjeszteni és 8 napon belül nyilatkoznak, hogy vállalják-e a költségek megelőlegezését. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően hívta fel 15 napos határidővel nyilatkozattételre az alpereseket, figyelmeztetve őket a mulasztás jogkövetkezményeire. Az alperesek azonban a felhívásnak nem tettek eleget, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Pp.141. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a rendelkezésre álló adatok alapján határozott a felperesi követelés összecszerűsége tárgyában. Ennek során a felperes által csatolt okiratokkal igazolt peradatok teljeskörű értékelésével és a Ptk.293. §-ában foglaltak helyes alkalmazásával határozta meg azt a tőkeösszeget, amelyre az alperesek kezési felelőssége kiterjed, és a felperes módosított keresete, a bankszámla hitelkeret szerződés 3. pontja, valamint a 3/F/2. alatt csatolt kondíciós lista alapján helytállóan határozta meg a kényszer-hitel után felszámítható késedelmi kamat mértékét.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy a hivatkozott peres eljárásra figyelemmel a jelen per tárgyalásának felfüggesztése nem indokolt. A Ptk.14. § és 17. § rendelkezései értelmében csak az a nagykorú személy minősül korlátozottan cselekvőképesnek, akit a bíróság ilyen hatállyal gondnokság alá helyezett. Erre figyelemmel az alperesekkel szemben érvényesített felperesi követelés elbírálásának nem előkérdése a felfüggesztés iránti kérelem alapjául hivatkozott peres eljárás tárgyát képező jogvita eldöntése.

A kifejtettkre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp.253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta, az eredménytelenül fellebbező alpereseket pedig a Pp.78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az állam javára a feljegyzett fellebbezési illeték, míg a felperes javára a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. §

(2) bekezdés b.) pontja és (5) bekezdése szerint megállapított - az ÁFÁ-t is magában foglaló - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Győr, 2013. május 8. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: